

بررسی فراوانی علل خونریزی دستگاه گوارش فوقانی در بیماران مراجعه کننده به بیمارستان امام خمینی شهر

اردیبهیل از بهمن ۱۳۸۷ تا شهریور ۱۳۸۹

امین باقری^۱، دکتر افشین هوشیار^۲، دکتر فیروز امانی^۳، سمیرا متین^۱، المیرا متین^۱

دانشجوی پزشکی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

استادیار و متخصص بیماریهای داخلی، فوق تخصص بیماریهای گوارش و کبد، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

استادیار آمار زیستی و حیاتی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

مقدمه و هدف: خونریزی دستگاه گوارش فوقانی، بار بالینی و اقتصادی قابل توجهی دارد و میزان بروز سالانه آن ۴۸-۱۶۰ مورد در ۱۰۰,۰۰۰ فرد بالغ و مرگ و میر ۱۰-۱۴٪ دارد. خونریزی گوارشی در هر سنی مخاطره آمیز بوده و مشخص کردن علت و کانون خونریزی از نظر درمان و پیش آگهی اساسی می باشد. از این رو این تحقیق به منظور تعیین علل خونریزی گوارشی فوقانی در بیماران مراجعه کننده به بیمارستان امام شهر اردبیل از بهمن ۱۳۸۷ تا شهریور ۱۳۸۹ انجام صورت پذیرفت.

روش بررسی: این مطالعه به روش توصیفی- مقطعی و گذشته نگر بر روی ۵۸۷ پرونده آندوسکوپی بیمارانی که طی بهمن ۱۳۸۷ تا شهریور ۱۳۸۹ در بیمارستان امام خمینی شهر اردبیل که به دلیل خونریزی حاد دستگاه گوارش فوقانی (هماتمز و ملنا) تحت آندوسکوپی قرار گرفتند، انجام شد. جمع آوری اطلاعات توسط چک لیستی شامل اطلاعات دموگرافیک بیماران، سؤالاتی در مورد علائم بالینی و بررسی های پاراکلینیک بیماران انجام شد و سپس داده ها با استفاده از برنامه آماری SPSS ۱۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

نتایج: از میان ۵۸۷ بیمار مورد مطالعه ۳۲۴ مرد (۵۵,۲٪) و ۲۶۳ زن (۴۴,۸٪) با میانگین سنی $52,83 \pm 1,11$ سال و ۲۶۳ مورد (۴۴,۸٪) زن با میانگین سنی $57,84 \pm 1,15$ سال بودند. شایع ترین دامن سنی در هر دو گروه بیماران سنین ۵۱ تا ۷۰ سالگی بود. از میان این بیماران ۳۵۳ (۶۰٪) نفر با شکایت اولیه هماتمز (۴۹,۶٪ مرد و ۵۰,۴٪ زن) و ۲۶۶ نفر (۴۰٪) با شکایت اولیه ملنا (۶۳,۶٪ مرد و ۳۶,۴٪ زن) مراجعه کرده. یافته های آندوسکوپی بین تمام بیماران، بیماران با شکایت اولیه هماتمز، شکایت اولیه ملنا به ترتیب شامل: نرمال (۱۴,۸٪، ۱۳,۸٪، ۱۴,۹٪)، اولسر معده (۲۹,۱٪، ۲۸٪، ۳۰,۸٪)، اولسر دئودنوم (۶,۳٪، ۷,۳٪، ۱۰,۳٪)، گاستریت (۲۱,۲٪، ۱۹,۲٪، ۲۵٪)، واریس (۱۷,۲٪، ۲۲,۱٪، ۱۱٪)، کانسر معده (۷,۳٪، ۷,۴٪، ۶,۸٪)، کانسر مری (۱,۴٪، ۲,۳٪، ۳,۱٪) و مالوری ویس (۱,۹٪، ۱,۳٪، ۰٪) بود. با توجه به آنالیز داده ها رابطه معناداری میان هماتمز و بروز کانسر مری ($P=0,02$)، هماتمز و بروز واریس ($P<0,001$)، ملنا و اولسر (معده و دئودنوم) ($P=0,002$) و نیز ملنا و افزایش سن ($P=0,012$) مشاهده شد.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به داده اولسرها شایعترین یافته آندوسکوپی ما بودند که مشابه سایر مقالات بود. از طرفی شیوع کانسر معده در داده های ما بالا بود که همین نیازمند مطالعات بیشتری در ارتباط با یافتن علل این شیوع را می طلبد. همچنین معنا دار بودن ارتباط هماتمز و کانسر مری و مالوری ویس احتمالا به دلیل مکان آناتومیکال آن (بالا LES) می باشد.

واژگان کلیدی: خونریزی دستگاه گوارش فوقانی، آندوسکوپی، ملنا، هماتمز

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.